

عنوان مقاله:

بررسی ژنوتایپی تحولات مسکن ترکمن های جعفریای

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی معماری و شهرسازی جهان اسلام در عصر جهانی شدن (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

فاطمه پورقربان - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گنبد

عبدالمجید نورتقانی - عضو هیات علمی دانشگاه گلستان

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر، به بررسی الگوی ژنوتایپی و چگونگی پیکره بندی فضایی مسکن بومی در نمونه روستایی در غرب آق قلا پرداخته است. در این پژوهش، فرض بر این است که پیکره بندی فضایی مسکن بر سیستم فعالیت ها موثر می باشد و مسکن در جامعه مورد مطالعه دارای ژنوتایپ مشترکی هستند. این تحقیق از گونه پژوهش موردی با استفاده از روش تحقیق ترکیبی شامل روش های توصیفی، تحلیلی و در نهایت استدلال منطقی می باشد. به این ترتیب موضوع پژوهش با استفاده از مشاهده و برداشت میدانی، مطالعات کتابخانه ای، مصاحبه و تهیه پرسشنامه و شبیه سازی به وسیله نرم افزار تخصصی نحو فضا و مقایسه تطبیقی، مورد بررسی قرار گرفته است. براساس یافته های این پژوهش، سیستم فعالیت ها و عوامل ناشی از آداب و رسوم و سنت های جامعه تاثیر مستقیم بر پیکره بندی فضایی، عرصه های خانه دارند، آنها قادر بر شکل گیری فضاهای خانه هستند. در واقع سازماندهی فضایی براساس فعالیت انسانها در فضا مانند زندگی روزمره، تعامل یا فقدان تعامل در گروه های اجتماعی معنی دار میشود و نه در افراد به صورت مستقل؛ یعنی رابطه میان پیکربندی، سیستم فعالیتها و اجتماع یک رابطه بین ساختار گروه انسانها و ساختار فضا است این فرایند متقابل، نه تنها به معماران در طراحی کمک می کند بلکه اطلاعات ژنوتایپی جامعه و ویژگی های معماری بومی در گذر زمان را نشان میدهد. همچنین با مطالعه پیکربندی فضا، به عنوان خصوصیات عناصر فضا، میتوان به چگونگی تعامل آن با ساختارهای اجتماعی، رفتارها و فعالیت های کاربران دست یافت.

کلمات کلیدی:

پیکره بندی فضایی، الگوی ژنوتایپی، مسکن بومی آق قلا، نحو فضا، سیستم فعالیت ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/868184>

